

Sygn. akt IX Ka 1018/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Klocek

Sędziowie: SSO Ewa Opozda-Kałka (spr.)

SSO Bogna Kuczyńska

Protokolant: stażysta Beata Saletra

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Wiesława Nowaka

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2015 roku

sprawy M. K. (1) s .A. i S. ur. (...) w K.

o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 26 lutego 2015 roku sygn. akt IX K 435/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie 5 aktu oskarżenia i przypisanego mu w punkcie I wyroku w miejsce słów (...) wpisuje słowa: (...);

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 920 (dziewięćset dwadzieścia) złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IX Ka 1018/15

UZASADNIENIE

M. K. (1) został oskarżony o to, że w okresie od 27.12.2010 roku do dnia 29.08.2011 roku w K. w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 23.951, 37 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanych zamówień przez: (...) (...) J. M. (1), (...) M. O., (...) R. G. (1), (...) (...) (...) J. Z., Sklep (...), Sklep (...) W. R., Sklep (...), Firma Handlowo- Usługowa (...), (...) M. P., Sklep (...), Sklep (...), (...) sp. z o.o.. Sklep (...), Sklep (...), Sklep (...) w ten sposób, że przesyłał do siedziby firmy (...) S.A. w K. zamówienia na towary złożone przez te firmy i do siedziby firmy (...) S.A. w K. zamówienia na towary złożone przez te firmy i osoby fizyczne, podczas gdy w rzeczywistości w/w nie składali tych zamówień czym działał na szkodę pokrzywdzonej spółki i tak:

1/ w dniu 27.12.2010 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 999, 06 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez osobę

o nazwisku J. M. (1), w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę gdy w rzeczywistości w/w osoba nie istnieje i nie prowadzi takiej działalności czym działał na szkodę (...) S.A.,

2/ w dniu 16.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.038,91 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez M. O., w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

3/ w dniu 16.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.151,37 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez R. G. (1), w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

4/ w dniu 17.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.538,69 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez W. N. (2), w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

5/ w dniu 17.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.775,65 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez R. G. (1), w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

6/ w dniu 18.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 568,33 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez R. G. (1), w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

7/ w dniu 22.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.453,13 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez M. S. (1), w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

8/ w dniu 22.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.246,54 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez E. R., w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

9/ w dniu 23.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 634,27 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez A. C., w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

10/ w dniu 23.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenie mieniem w kwocie 1.050,00 zł

przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez A. G. (1), w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

11/ w dniu 23.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenie mieniem w kwocie 668,94 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez M. P., w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

12/ w dniu 23.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenie mieniem w kwocie 950,11 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez E. K., w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

13/ w dniu 23.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenie mieniem w kwocie 1.060,74 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez K. K. (1), w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

14/ w dniu 24.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenie mieniem w kwocie 952,18 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez (...) E. sp. Z.o.o, w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą spółkę podczas gdy w rzeczywistości w/w spółka nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

15/ w dniu 25.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenie mieniem w kwocie 1.479,35 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez (...) sp. z o.o. w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą spółkę podczas gdy w rzeczywistości w/w spółka nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

16/ w dniu 29.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenie mieniem w kwocie 506,08 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez S. O., w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

17/ w dniu 29.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenie mieniem w kwocie 832,87 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez I. G., w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działał na szkodę (...) S.A.,

18/ w dniu 29.08.2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A do niekorzystnego rozporządzenie mieniem w kwocie 4.045,15 zł przez wprowadzenie w błąd co do autentyczności składanego zamówienia przez K. K. (2), w ten sposób, że przysłał do siedziby firmy (...) S.A zamówienie na towar

złożone przez tą osobę podczas gdy w rzeczywistości w/w osoba nie składała takiego zamówienia czym działała na szkodę (...) S.A., tj. o ciąg przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 §1 kk.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 26 lutego 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt IXK 435/12 orzekł, co następuje:

I oskarżonego M. K. (1) uznał za winnego popełnienia czynów zarzuconych mu w akcie oskarżenia , opisanych w punktach od 2 do 18, ustalając, że popełnił te czyny w okresie od 16 do 29 sierpnia 2011 roku oraz, że działanie oskarżonego w przypadku każdego z tych 17 czynów polegało na tym, że działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) S.A. z siedzibą w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci towarów wymienionych w poszczególnych fakturach, we wskazanych w akcie oskarżenia wartościach, o łącznej wartości 22.952,67 zł , poprzez wprowadzenie przedstawicieli pokrzywdzonej spółki w błąd co do podmiotów faktycznie zamawiających towar oraz co do zamiaru zapłaty , w ten sposób, że przysyłał drogą elektroniczną do siedziby (...) oddziału (...) S.A. zamówienia na towary , podczas gdy w rzeczywistości podmioty wskazane w tych zamówieniach nie składały w ogóle takich zamówień, a następnie odbierał osobiście zamówiony w ten sposób towar i nie dokonał za niego płatności, co stanowi ciąg 17 przestępstw z art. 286§ 1 kk w zw. z art. 91 §1 kk i za to na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i art. 33§1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 zł (dwadzieścia złotych);

II na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt I wobec oskarżonego M. K. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby;

III na podstawie art. 72§2 kk zobowiązał oskarżonego M. K. (1) do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K. kwoty 21.952,61 zł (dwadzieścia dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote i 67/100) w terminie 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się wyroku;

IV uniewinnił M. K. (1) od popełnienia czynu zarzuconego mu w pkt 1 aktu oskarżenia i na podstawie art. 632 pkt 2 kpk stwierdził, że koszty procesu ponosi w tej części Skarb Państwa;

V na podstawie art.627 kpk, art.616§1 pkt 1 i § 2 pkt 1 i 2 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 art.3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. z 1983 Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądził od oskarżonego M. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kielcach) kwotę 2146 zł (dwa tysiące sto czterdzieści sześć złotych) z tytułu kosztów sądowych, w tym kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) z tytułu opłaty.

Apelacje od powyższego wyroku złożyli oskarżony M. K. (1) oraz jego obrońca.

Oskarżony M. K. (1) zaskarżając powyższy wyrok w całości na swoją korzyść zarzucił:

1/ błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na treść wyroku, a polegający na mylnym przyjęciu, iż dopuścił się on przypisanego mu czynu,

2/ obrazę przepisu art. 7 kpk, która miała wpływ na treść wyroku poprzez dowolną, sprzeczną z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenie życiowego ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie go od przypisanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie przedmiotowego orzeczenia i przekazanie sprawy Sadowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego M. K. (1) również zaskarżając powyższy wyrok w całości na korzyść oskarżonego zarzucił:

1/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który miał wpływ na treść wyroku, a polegający na mylnym przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego jemu czynu,

2/ obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

a) art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego,

b) art. 366 § 1 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, mających wpływ na treść wyroku,

c) art. 440 k.p.k. poprzez rażącą niesprawiedliwość orzeczenia dla oskarżonego.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego czynu względnie o uchylenie w całości wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Obie złożone apelacje są niezasadne.

Sąd Rejonowy starannie przeprowadził przewód sądowy, zgromadził niezbędne dla rozstrzygnięcia dowody, a następnie poddał je właściwej analizie i ocenie, zaprezentowanej w prawidłowy sposób w motywacyjnej części swego rozstrzygnięcia. Nie dopuścił się zatem, wbrew temu, co twierdzą skarżący jakiegokolwiek naruszenia przepisów postępowania, ani też żadnego błędu w ustaleniach faktycznych. Także wymiar kary jest prawidłowy i nie wymaga zmiany.

Z uwagi na to, że obie apelacje w zdecydowanej większości zawierają tożsame zarzuty, będą one rozważane łącznie.

I tak co do obrazu art. 7 kpk w pierwszej kolejności przypomnieć należy, że przekonanie sądu o wiarygodności lub niewiarygodności określonych dowodów pozostaje pod ochroną zasady wyrażonej w art. 7 k.p.k. wtedy tylko, kiedy spełnione są warunki: ujawnienia całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) w granicach respektujących zasadę prawdy obiektywnej (art. 2 § 2 k.p.k.), rozważenia wszystkich okoliczności zgodnie

z zasadą określoną w art. 4 k.p.k. oraz wyczerpującego i logicznego - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uzasadnienia przekonania sądu (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.) (zob. zgodnie postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie III KK 415/06). Analiza akt sprawy wskazuje, że wszystkie te wymogi dopełnione zostały przez Sąd I instancji. Prawidłowa jest bowiem wbrew temu, co podnosi oskarżony M. K. (1) ocena zeznań świadków N. C., T. B. oraz M. S. (2), które słusznie uznane zostały za wiarygodne. Trafnie bowiem zaznacza Sąd I instancji, że relacje wymienionych osób są nie tylko spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają tworząc całościowy obraz zachowania oskarżonego, ale także korespondują z relacjami innych świadków, to jest R. D., P. K. oraz J. M. (2), co tym bardziej dowodzi ich prawdziwości. Właściwie także podnosi Sąd Rejonowy, że okoliczność, że towar przekazany M. K. (1) przez dostawców pochodził z fikcyjnych zamówień, a w konsekwencji nie został dostarczony klientom wskazanym na fakturach jednoznacznie wynika z relacji świadka R. D., co do których brak było podstaw, aby je kwestionować. Słusznie również zaznacza dalej Sąd I instancji, że również zeznania świadka P. K., które jako rzeczowe, stanowcze

i spójne trafnie uznane zostały za prawdziwe wskazują na przestępcze działanie oskarżonego, skoro świadek ten zeznał, że przeprowadził rozmowę z dostawcami, uzyskując od nich informację, że oskarżony w ramach pomocy koleżeńskiej zobowiązał się zawieźć towar do klientów, do których aktualnie jechał, a także, że kiedy skontaktował się telefonicznie z oskarżonym, uzyskał od niego informację, że zabrał towar, zawiózł go do jednego ze swoich klientów i czeka na pieniądze. Wreszcie prawidłowo podnosi Sąd I instancji, że z punktu odpowiedzialności oskarżonego M. K. (1) najistotniejsze znaczenie miały zeznania świadka J. M. (2), które słusznie uznane zostały także za w pełni wiarygodne, jako że jej relacja była nie tylko logiczna, spójna i konsekwentna, a co więcej świadek jako osoba obca dla oskarżonego nie była zainteresowana wynikiem rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, zaś swoją wiedzę na temat okoliczności istotnych z punktu prawidłowego orzeczenia

w niniejszej sprawie posiadała wyłącznie z racji zatrudnienia w dziale windykacji pokrzywdzonej spółki. Przypomnieć należy, że z zeznań świadka J. M. (2) jasno wynika, że oskarżony M. K. (1) nie wywiązywał się z obowiązku wpłacania pieniędzy do kasy firmowej, a pytany o powód takiego zachowania podawał, że przyczyną są przesunięcia towaru albo brak pieniędzy u klienta, a także, że świadek dzwoniąc do klientów otrzymywała odpowiedź, że nie współpracowali nigdy z firmą (...), albo, że nie zamawiali żadnych towarów, jak również, że każde zamówienie ma przypisanego przedstawiciela, stąd wiadomym było, którzy klienci byli od M. K. (1). Słusznie również podnosi Sąd Rejonowy, że świadek kategorycznie zeznała, że w momencie, w którym kontaktowała się z M. K. (1), to nigdy nie kwestionował on, że nie pobierał określonego towaru albo, że jakieś osoby nie są jego klientami. Sąd Okręgowy podziela rozważania Sądu Rejonowego w powyższym zakresie jako trafne i przekonujące (k.551-554).

W świetle powyższego uznać należy, że Sąd Rejonowy właściwie ocenił wyjaśnienia M. K. (1), słusznie odmawiając im przymiotu prawdziwości w zakresie w jakim zaprzeczył, że złożył fikcyjne zamówienia i odebrał na ich podstawie towar nie mając zamiaru dokonania zapłaty, jako że takie relacje oskarżonego sprzeczne są z wiarygodnymi dowodami, o których mowa była wyżej. Trafnie zauważa Sąd I instancji, że choć ze zgromadzonych dokumentów jasno wynika, że towar opisany w pkt 2-18 aktu oskarżenia został pobrany z magazynu (...) oddziału (...) S.A. przez kierowców-dostawców N. C. i T. B., co tym samym oznacza, że to oni winni rozliczyć się z towaru lub otrzymanej gotówki, to jednakże z zeznań tychże osób, jak też innych pracowników (...) S.A., które zostały uznane za wiarygodne i o których mowa była wyżej, jasno wynika, że towar ten przekazali oni bez pokwitowania M. K. (1), działając w zaufaniu do niego. Rozważania Sądu Rejonowego Sąd odwoławczy w pełni podziela i aprobuje jako trafne i przekonujące (k. 555), uznając tym samym podnoszone w tym zakresie przez obu skarżących argumenty za chybione. W tym miejscu zaznaczyć należy, że rację ma Sąd Rejonowy podnosząc, że dowodem, który potwierdza fakt pobrania przez oskarżonego towaru wydanego na podstawie fikcyjnych faktur oraz nieuiszczenia przez niego należności na szkodę spółki (...) są zeznania świadka R. D., który wskazał, że spotkał z się oskarżonym, od którego otrzymał za pokwitowaniem kwotę 2.500 złotych i uzyskał zapewnienie, że reszta sumy zostanie przekazana w dniu następnym, a także, że podczas kolejnego spotkania M. K. (1) przekazał sumę 1.500 złotych i przyznał, że ma kłopot z otrzymaniem pieniędzy oraz zwrotem towaru od klienta, jak również, że umówił się z oskarżonym na zapłatę reszty sumy, jednakże w tym dniu oskarżony nie odbierał od niego telefonów. Tym samym podnoszone przez obu skarżących w tym względzie argumenty uznać trzeba za gołosłowne.

Właściwa jest także ocena zeznań świadka J. K. (1) – żony oskarżonego, które słusznie uznane zostały za nieprawdziwe, skoro były one sprzeczne z dowodami uznanymi za wiarygodne oraz zasadami doświadczenia życiowego. Trafnie podnosi w tym miejscu Sąd Rejonowy, że odtworzone na rozprawie w dniu 12 lutego 2015 roku nagranie, które przedstawiało treść jej rozmowy z N. C., T. B. i M. S. (2), a z którego to wynika, że, wbrew twierdzeniom J. K. (1), rozmowa ta nie przebiegała w sposób różniący się w sposób istotny od tego, jak przedstawili ja wymienieni kierowcy, a także, że z pewnością nie można jej odebrać jako próby wymuszenia na J. K. (1) oraz na M. K. (1) zwrotu pieniędzy, których oskarżony nie był winny, a nadto nie zawierała ona żadnych gróźb. Właściwie także zauważa Sąd Rejonowy, że nie polega na prawdzie twierdzenie świadka J. K. (1), że przypadkowo wysłała z telefonu swojego męża sms o treści „przyjadę w poniedziałek i się rozliczę”. Rozważania Sądu Rejonowego również i w tym zakresie Sąd odwoławczy w pełni podziela i aprobuje jako trafne i przekonujące (k.555-556).

Prawidłowa jest również, nie kwestionowana w istocie przez żadnego ze skarżących, ocena zeznań świadków J. B., M. O., Ł. G., W. N. (2), J. Z., M. S. (1), E. R., A. C., A. G. (2), M. P., J. K. (2), K. K. (1), M. K. (2), M. S. (3), R. G. (2), A. O. i I. S., J. O. i I. G. oraz S. K. i T. K.. Sąd odwoławczy podziela rozważania Sądu Rejonowego w powyższym zakresie jako trafne i przekonujące (k.547-551, 556).

Reasumując zatem powyższe podnieść jeszcze raz należy, że nietrafny jest zarzut obrazy 7 kpk.

W konsekwencji stwierdzić należy również, że niezasadny jest również zarzut obrazy art. 366 § 1 kpk, zwłaszcza, że obrońca oskarżonego nie podaje konkretnie jakie to istotne okoliczności niniejszej sprawy nie zostały wyjaśnione.

Podobnie należy również odnieść się do zarzutu obrazy art. 440 kpk. W tym miejscu przypomnieć należy, że „rażąca niesprawiedliwość musi być nie tylko "oczywistą" (a więc "widoczną na pierwszy rzut oka", "niewątpliwą"), ale też ma wyrażać poważny "ciężar gatunkowy" uchybienia, które legło u podstaw wydania orzeczenia dotkniętego "rażącą niesprawiedliwością". Dotyczy to nie każdej "niesprawiedliwości" wydanego orzeczenia, a jedynie takiej, której nie można pogodzić chociażby z zasadą rzetelnego procesu.” (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 3.06.2014r. IVKK 437/13). Tymczasem obrońca oskarżonego formułując przedmiotowy zarzut w ogóle nie podał konkretnie na czym ta „rażąca niesprawiedliwość” w okolicznościach niniejszego postępowania miałyby polegać, czyniąc tym samym powyższy zarzut gołosłownym.

W świetle zatem powyższego całkowicie niezasadny jest także zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, polegający na ustaleniu, że oskarżony M. K. (1) dokonał przypisanych mu czynów. Prawidłowo oceniony materiał dowodowy, o czym mowa była wyżej, jednoznacznie na to bowiem wskazuje. Z uznanych za wiarygodne, wyżej opisanych dowodów jasno wynika, że oskarżony M. K. (1) popełnił przypisane mu czyny. P. bowiem należy, że wprawdzie według dokumentów towar opisany w pkt 2-18 aktu oskarżenia został pobrany z magazynu przez kierowców – dostawców N. C. i T. B. i czysto formalnie to oni powinni się rozliczyć z towaru lub otrzymanej gotówki, to jednakże z wiarygodnych relacji tychże świadków, a także świadków R. D., J. M. (2) oraz P. K., o których mowa była wyżej jasno wynika, że przedmiotowy towar przekazywali oni, bez pokwitowania M. K. (1), działając w zaufaniu do niego. Tym samym podnoszone w powyższym zakresie przez obu autorów apelacji argumenty nie mogły zostać uwzględnione.

Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku jedynie w ten sposób, że w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu w punkcie 5 aktu oskarżenia i przypisanego mu w punkcie I wyroku w miejsce słów (...) wpisał słowa (...), albowiem z akt sprawy w sposób jednoznaczny wynika, że osobą, która miała rzekomo składać zamówienie na kwotę 568,33 złote była J. Z., a nie R. G. (1).

Nie budzi także wątpliwości ocena prawna zachowania oskarżonego M. K. (1). Sąd odwoławczy podziela rozważania Sądu Rejonowego w zakresie kwalifikacji prawnej przypisanych mu czynów jako trafne i przekonujące (k.556-558).

Również wymiar orzeczonej oskarżonemu M. K. (1) kary jest właściwy. Sąd Okręgowy podziela rozważania Sądu Rejonowego także i w tym zakresie jako trafne i przekonujące (k.558-560).

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd odwoławczy działając w oparciu o art. 456 kpk i art. 437 § 1 kpk orzekł, jak w wyroku.

Na podstawie art. 636 § 1 kpk Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego M. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 920 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. Na koszty te składają się:

- 300 złotych tytułem opłaty od orzeczonej względem oskarżonego kary pozbawienia wolności zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r.

o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.),

- 600 złotych tytułem opłaty od orzeczonej względem oskarżonego kary pozbawienia wolności zgodnie z art. 3 ust. 1 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r.

o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.),

- 20 złotych tytułem wydatków w postępowaniu odwoławczym zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2003r. w sprawie wysokości i sposobu obliczenia wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U. z 2003r. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm.).

Z tych względów orzeczono, jak wyżej.

SSO Ewa Opozda - Kałka SSO Jan Klocek SSO Bogna Kuczyńska